

[Søren Hansen]

den senere. Det kan man rent faktisk med en båndoptagers hjælp. Men der er her tale om en befolkningsgruppe, som jo ikke bare har disse problemer, men også en lang række andre praktiske problemer og vanskeligheder af forskellig karakter, sådan at der er al mulig grund til at gøre, hvad man kan for at lette den så meget, som det overhovedet er muligt. Her er et af de områder, hvor man kan lette og skabe et bedre grundlag for de pågældende. Det er ikke bare et spørgsmål om at få den ene lydavis til rådighed, som der er tale om, det er også et spørgsmål om at få de andre muligheder, som man i øjeblikket ikke har. Der er helt givet, som forslagsstillerne peger på det, nogle områder, som der kunne være et rimeligt behov for at få styrket yderligere.

Jeg kan ikke lade være med alligevel i denne debat at sende en venlig hilsen til Danmarks Radio, specielt til radiodelen begribeligvis, den, der så ofte har fået så mange på pukkelen, også fra denne talerstol. Når man ser ned over den udsendelsesflade, der er tale om, med Nyhedsmagasinet, med Radiotinget, med Radioteateret, med Kvart i Fem, med Familiespejlet, med Ugerevyen og sågar de satiriske programmer søndag morgen, er der her helt givet en dækning af et område, som uden den relativt høje kvalitet og den meget store sendeflade på disse områder, man har i radioen, ville betyde, at den pågældende befolkningsgruppe stod langt svagere, end den står nu.

Men selv om radioen er god på en række områder, løser det ikke problemerne. Selv om teknikken er langt bedre nu, end den har været tidligere, har den heller ikke løst alle problemer. Det vil dette forslag heller ikke gøre, men det vil bringe os lidt længere i retning af en mere rimelig behandling af de mennesker, der her er tale om, og derfor ser vi på forslaget med megen sympati.

Elisabeth Krog (KF):

Det beslutningsforslag, som foreligger her, er jo ikke noget helt nyt – der har været fremsat lignende forslag både i april og i december 1980 – og i det konservative folkeparti har vi haft megen sympati både for de foregående forslag og for det her foreliggende.

Vi erkender, at der er problemer og begrænsninger i forbindelse med blindes, svagsynedes og læsehandicappedes informationsmuligheder, mangler, som vi gerne ville være med til at afhjælpe.

Når vi alligevel i øjeblikket må gå imod forslaget, skyldes det, at der er nogle særlige problemer ved udsendelsen af dagblade som lydavisere, som vi mener bør behandles og belyses af mediekommissionen. Der er problemer i forbindelse med ophavsret og omfangsproblemer og økonomiske problemer. Ikke mindst det sidste er jo ikke helt uvæsentligt i en tid, hvor vi er tvunget til at indskrænke på alle andre områder og derfor er tilbageholdende med at udvide aktiviteter og fremsætte udgiftskrævende love.

For øvrigt er jeg enig med ministeren i, at der måske kan sættes spørgsmålstegn ved, om det er det rette tidspunkt at starte nye eller udvidede forsøg, om der overhovedet er behov for disse. En del kommuner er jo allerede i gang, og i betragtning af, at der desuden er en bred nyhedsformidling og nyhedsdækning og oplysningsvirksomhed i Danmarks Radio, og at man altså også kan fastholde nogle af de nyhedsudsendelser og informationer, man får, med en båndoptager, og i betragtning af, at der således allerede findes en del tilgængeligt informationsmateriale for blinde og svagsynede, og at der som påvist er en del uafklarede problemer i forbindelse med produktion af lydavisere, ønsker vi at afvente mediekommissionens behandling af disse problemer.

Så selv om vi i princippet har stor sympati og gerne vil være med til at sørge for et bedre tilbud og en bedre udbygget informationstjeneste til blinde og svagsynede, kan det konservative folkeparti ikke på nuværende tidspunkt støtte dette forslag.

Henrik Toft (V):

Venstres ordfører i denne sag, hr. Povl Brøndsted, er forhindret i at være til stede. Jeg skal derfor sige følgende.

Venstre anser information og oplysning som en borgerret i et samfund som det danske. Samfundets svageste grupper har selvfølgelig denne ret i samme omfang. På den baggrund er dette beslutningsforslag rigtigt. Det er væsentligt at finde veje for at imødekomme de svagsynedes behov. Vi må derfor stille